

Wyrok z dnia 12 stycznia 1998 r.

I PKN 466/97

Podanie zakładowej organizacji związkowej jako przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę przeciwskazań lekarskich do pracy na zajmowanym przez pracownika stanowisku spełnia wymagania art. 38 § 1 KP. Rzeczywiste istnienie tej przyczyny podlega badaniu przez sąd pracy w ramach oceny zasadności wypowiedzenia (art. 45 § 1 KP), a nie zachowania właściwego trybu konsultacji związkowej z art. 38 § 1 KP.

Przewodniczący SSN: Barbara Wagner, Sędziowie SN: Józef Iwulski (sprawozdawca), Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 1998 r. sprawy z powództwa Ireny K. przeciwko [...] Spółce Węgla SA Kopalni Węgla Kamiennego "H." w R.Ś. o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę, na skutek kasacji powódki od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 24 października 1996 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Irena K. wniosła o przywrócenie do pracy w pozwanej [...] Spółce Węglowej S.A. - Kopalni Węgla Kamiennego "H." w R.Ś. Zdaniem powódki, wyłączną przyczyną wypowiedzenia były podjęte przez nią starania o zmianę stanowiska pracy na odpowiadające jej kwalifikacjom oraz wskazaniom lekarskim z uwagi na jej stan zdrowia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa zarzucając, że wypowiedziała powódce umowę o pracę w charakterze wydawcy aparatów ucieczkowych z powodu braku możliwości dalszego jej zatrudnienia na dotychczasowym stanowisku pracy w związku z wydanym na prośbę powódki orzeczeniem lekarskim o niemoż-

ności wykonywania przez nią tej pracy oraz ze względu na odmowę przyjęcia proponowanej innej pracy. Ponadto powódka ze względu na częstą, powtarzającą się i długotrwałą absencję chorobową nie związaną z wypadkiem przy pracy i chorobą zawodową powoduje dezorganizację pracy. Strona pozwana podniosła, iż wypowiedzenie powódce umowy o pracę zostało dokonane we właściwej formie i trybie, po uprzednim wyczerpaniu konsultacji zamiaru wypowiedzenia z zakładową organizacją związkową, która nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń.

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 4 czerwca 1996 r. [...] oddalił powództwo. Sąd Rejonowy ustalił, że powódka od 2 lat zatrudniona była na stanowisku wydawcy aparatów ucieczkowych. W styczniu 1996 r. zwróciła się z prośbą o przeniesienie jej do pracy na stanowisko wydawcy metanomierzy, powołując się na orzeczenie lekarza zakładowego o jej niezdolności do dalszej pracy na dotychczasowym stanowisku. Okazało się jednak, że strona pozwana nie dysponuje żadnym miejscem pracy odpowiednim dla powódki z uwagi na stan jej zdrowia. Zaproponowano powódce przeniesienie do pracy w podmiotach gospodarczych powstałych na bazie majątku kopalni, na co jednakże nie wyraziła zgody. W tej sytuacji strona pozwana podjęła decyzję o wypowiedzeniu powódce umowy o pracę. Swoją decyzję skonsultowała z zakładową organizacją związkową, która mu się nie sprzeciwiła. Sąd Rejonowy uznał wypowiedzenie za uzasadnione i dokonane zgodnie z przepisami. Jako przyczynę uzasadniającą wypowiedzenia powódce umowy o pracę pozwana Kopalnia wskazała niemożność dalszego jej zatrudniania na dotychczasowym stanowisku wydawcy aparatów ucieczkowych, wynikającą z orzeczenia lekarza zakładowego oraz brak innych wolnych miejsc pracy, odpowiednich dla powódki z uwagi na jej kwalifikacje zawodowe i stan zdrowia. Są to przyczyny konkretne i prawdziwe.

Wyrokiem z dnia 24 października 1996 r. [...], Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach oddalił rewizję powódki. Sąd Wojewódzki podzielił ustalenia i oceny Sądu Rejonowego. Podkreślił, że skoro powódka nie choruje na chorobę zawodową, to pracodawca nie miał obowiązku przeniesienia jej do innej pracy za zasadach wynikających z art. 230 i 231 KP. Miał natomiast wynikający z art. 229 § 4 KP obowiązek niedopuszczenia powódki do pracy, do której wykonywania istniały przeciwwskazania lekarskie.

Kasację od tego wyroku wniosła powódka. Zarzuciła naruszenie art. 38 § 1 KP przez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że istniały obiektywne przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę. Zdaniem powódki strona pozwana nie zaproponowała jej przeniesienia na inne stanowisko pracy, odpowiadające jej kwalifikacjom zawodowym i stanowi zdrowia.

Strona pozwana wniosła o oddalenie kasacji i przyznanie kosztów postępowania kasacyjnego, mimo że nie była reprezentowana przez radcę prawnego lub adwokata.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393¹¹ KPC Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach kasacji, które wyznaczają jej podstawy i wnioski. Sąd Najwyższy nie może więc oceniać naruszenia innych przepisów poza wskazanymi w kasacji. W niniejszej sprawie w kasacji brak było zarzutu naruszenia art. 45 § 1 KP. Sąd Najwyższy nie badał więc oceny Sądów obu instancji co do istnienia uzasadnionej przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę. Poza zakresem rozpoznania kasacji można tylko stwierdzić, że istnienie przeciwwskazań lekarskich do wykonywania pracy na określonym stanowisku jest uzasadnioną przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę. Nadto zasadność wypowiedzenia nie jest uzależniona od uprzedniego zaoferowania pracownikowi przez pracodawcę innej odpowiedniej pracy, którą dysponuje, chyba że obowiązek taki wynika z przepisu - teza X uchwały pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 czerwca 1985 r., III PZP 10/85, wytyczne w przedmiocie stosowania art. 45 KP (OSNCP 1985 z. 11 poz. 164).

Zgodnie z art. 38 § 1 KP o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nie określony pracodawca zawiadamia na piśmie reprezentującą pracownika zakładową organizację związkową, podając przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy. Nie budzi wątpliwości, że pracodawca spełnił ten obowiązek w przedmiotowej sprawie i zawiadomił zakładową organizację związkową o zamiarze wypowiedzenia powódce umowy o pracę oraz wskazał przeciwwskazania lekarskie do pracy na zajmowanym przez nią stanowisku jako przyczynę wypowiedzenia. W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że wskazanie przyczyny uzasad-

nijącej wypowiedzenie powinno być dokonane w sposób skonkretyzowany, nie ograniczający się do przytoczenia ogólnikowego zwrotu bądź powtórzenia wyrażeń ustawowych - teza III uchwały pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1978 r., V PZP 6/77 - wytyczne orzecznictwa w przedmiocie wykładni przepisów Kodeksu pracy normujących współdziałanie kierownika zakładu pracy z organami związków zawodowych przy rozwiązywaniu umów o pracę (OSNCP 1978 z. 8 poz. 127). Postępowanie strony pozwanej w tym zakresie nie budzi zastrzeżeń, gdyż przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie powódce umowy o pracę została podana w sposób konkretny. Kwestia czy tak wskazana przyczyna obiektywnie istniała i czy uzasadniała dokonanie wypowiedzenia nie jest już przedmiotem regulacji art. 38 § 1 KP i może być jedynie badana w aspekcie zasadności wypowiedzenia - art. 45 § 1 KP. Oznacza to, że Sądy obu instancji dokonały prawidłowej wykładni art. 38 § 1 KP i zastosowały ten przepis w sposób nie naruszający prawa.

Wobec tego kasacja jako nie zawierająca usprawiedliwionych podstaw podlegała oddaleniu na podstawie art. 393¹² KPC.

=====